

“Coneixent-lo a Ell,
coneixent tantes persones
que fan el bé i donen la vida
cada dia pels seus germans”

PARAULES de vida

SEBASTIÀ
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

És «profeta» el qui parla en nom de Déu

A vui no resulta fàcil ser coherent quan ni els més propers, fins i tot aquells amb qui convivim, no accepten que manifestem que som creients o que estam compromesos amb l'Església i valoram la seva actuació. **La indiferència i el rebuig són el tast amarg que sovint apareix**, la realitat de molts cristians que s'han proposat de ser-ho enmig de les tasques quotidianes i de la diversitat d'opcions i ofertes amb les quals es troben. Com moltes vegades passa, també avui, fer-se portaveu d'Algú que va a l'arrel de l'Evangeli i parlar en nom seu, no encaixa dins la llista d'allò que és habitual i la seva presència arriba a resultar incòmoda. El just és perseguit senzillament perquè és just.

Adonem-nos com Jesús ho viu en la seva pròpia carn, amb el rebuig de la seva persona i l'oposició declarada a la seva paraula. Coneixent-lo a Ell, coneixent tantes persones que fan el bé i donen la vida cada dia pels seus germans, arribam a pensar: *com és possible que una proposta tan atractiva, que un missatge d'alliberament i misericòrdia tan clar pugui rebre un tracte com aquest?* Crida l'atenció que homes i dones que han volgut el bé del seu poble i de la humanitat sencera, persones generoses que han arribat a donar la seva vida, siguin assenyalades i posades a la llista dels indesitjables, d'aquells que cal fer fora de la ciutat, com ho van fer amb els profetes i amb Jesús.

És essencial a la missió profètica pronunciar un missatge que no és propi, sinó de Déu. L'Església, en la seva raó de ser i per vocació, té aquesta consciència quan parla. Per això, valoram el bé que pot fer i de fet fa. A Déu li interessa que el coneguim, que sàpiguen que hi ha algú que el fa present, algú que li és fidel, que és enmig seu i parla en nom seu, algú escollit i enviat al seu mateix poble. A canvi, demana que el reconeguim, que l'acceptin, que l'escoltin, que l'estimin. Facem, entre tots, que això sigui possible!

Jesús tampoc no ho té fàcil. Passa per moments amargs en els quals experimenta el rebuig dels més propers. Ell mateix arriba a dir que **«els profetes només son mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de casa seva»** (Mc 6,4). Això vol dir que la situació que viu és molt delicada, i li resulta molt penós haver de constatar que no saben reconèixer-lo com el que és, com a enviat de Déu, especialment entre els més propers.

En temps d'indiferència religiosa i, en alguns llocs, de persecució declarada o encoberta, ens va bé que sigui Jesús mateix qui ens susciti la pregunta sobre la seva identitat i sobre la seva relació amb cadascú de nosaltres. Ell sempre espera la nostra resposta, sempre està atent a la nostra reacció, la vol plena de confiança i, com a sant Pau, ens diu: **«En tens prou amb la meua gràcia; el meu poder ressalta més, com més febles són les teves forces»** (2Co 12,9).

Paraules
de vida

SEBASTIÀ
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

Es «profeta» el que habla en nombre de Dios

Palabras
de vida

Hoy no resulta fácil ser coherente cuando ni los más próximos, incluso aquellos con quienes convivimos, no aceptan que manifestemos que somos creyentes o que estamos comprometidos con la Iglesia y valoramos su actuación. **La indiferencia y el rechazo son la prueba amarga que a menudo aparece**, la realidad de muchos cristianos que se han propuesto serlo entre las tareas cotidianas y la diversidad de opciones y ofertas con las que se encuentran. Como muchas veces pasa, también hoy, hacerse portavoz de Alguien que va a la raíz del Evangelio y hablar en su nombre, no encaja en la lista de lo que es habitual y su presencia llega a resultar incómoda. El justo es perseguido sencillamente porque es justo.

Caigamos en la cuenta de cómo Jesús lo vive en su propia carne, con el rechazo de su persona y la oposición declarada a su palabra. Conociéndole a Él, conociendo a tantas personas que hacen el bien y dan la vida cada día por sus hermanos, llegamos a pensar: *¿cómo es posible que una propuesta tan atractiva, que un mensaje de liberación y misericordia tan claro pueda recibir un trato como este?* Llama la atención que hombres y mujeres que han querido el bien de su pueblo y de la humanidad entera, personas generosas que han llegado a dar su vida, sean señaladas y puestas en la lista de los indeseables, de los que hay que echar de la ciudad, como lo hicieron con los profetas y con Jesús.

Es esencial a la misión profética pronunciar un mensaje que no es propio, sino de Dios. La Iglesia, en su razón de ser y por vocación, tiene esta conciencia cuando habla. Por ello, valoramos el bien que puede hacer y de hecho hace. A Dios le interesa que lo conozcan, que sepan que hay alguien que lo hace presente, alguien que le es fiel, que está en Él y habla en su nombre, alguien elegido y enviado a su propio pueblo. A cambio, pide que lo reconozcan, que lo acepten, que lo escuchen, que lo amen. ¡Hagamos, entre todos, que sea posible!

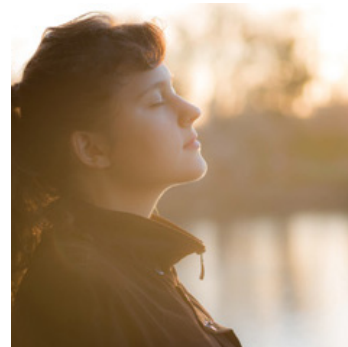
Jesús tampoco lo tiene fácil. Pasa por momentos amargos en los que experimenta el rechazo de los más próximos. Él mismo llega a decir que **«no desprecian a un profeta más que en su tierra, entre sus parientes y en su casa»** (Mc 6,4). Eso quiere decir que la situación que vive es muy delicada, y le resulta muy penoso tener que constatar que no saben reconocerlo como el que es, como enviado de Dios, especialmente entre los más próximos.

En tiempos de indiferencia religiosa y, en algunos lugares, de persecución declarada o encubierta, nos va bien que sea Jesús mismo quien nos suscite la pregunta sobre su identidad y sobre su relación con cada uno de nosotros. Él siempre espera nuestra respuesta, siempre está atento a nuestra reacción, la quiere llena de confianza y, como a san Pablo, nos dice: **«Te basta mi gracia: la fuerza se realiza en la debilidad»** (2Co 12,9).

L'estiu

Antoni Alzamora, Prevere

Moltes vegades he sentit aquesta dita: “A l'estiu tothom viu”. Com si la temporada estival fos el reclam d'un paradís que hem inventat a força de parlar de: vacances, descans, oci, turisme, etc. El que és cert i segur és que tots anhelam i aplaudim rompre els vincles del cansament que ens proporciona el dia a dia rutinari. Record l'expressió d'un professor que em preparava per a la defensa de la tesi doctoral a la facultat de teologia a Catalunya: “Els dimonis del quotidià causen molts de mals dins la nostra societat”... Vaig escollir per tema de la tesi: “L'espiritualitat del turisme”. Record el comentari que em va fer un amic: ets el primer que s'ha atrevit a relacionar turisme i espiritualitat. La meua resposta va ser: depèn del que entenem per turisme i del que entenem per espiritualitat. El turisme és un fet “humà”, de persones i amb persones, no solament de coses i divises; repetides vegades hem sentit aquestes expressions: “tal dia llega un paquete de alemanes y al día siguiente otro paquete de ingleses”, com si els turistes fossin objectes sortits d'una fàbrica. L'espiritualitat no pot prescindir mai del que és el centre interior de la persona i com a perspectiva universal ha de tenir sempre una obertura a l'infinit i una referència explícita a l'ètica. El turisme ben entès pot significar tot això... Si no fos així, em costaria molt acceptar que tots aquests 28 anys de la meua vida dedicats a la pastoral del turisme, predicant, resant, construint esglésies, escrivint i patint pel turisme, varen ser simplement anys d'una utopia estèril. En la dècada del 60 del segle passat, vertader “boom” turístic a Mallorca, vaig intentar descobrir i fer descobrir l'altre caire del fenomen turístic, convertit ara en universal, i més si aconseguim sortir de la pandèmia. El meu ideal era convertir aquesta massa humana veranejant en lloc de missió a l'estil juniperià, considerant que, malgrat l'ambigüetat d'aquest fenomen, s'hi poden detectar molts de valors antropològics d'equilibri psicològic personal i de vertent social de cara a una visió més universal de la raça humana i sobretot, segons paraules del papa sant Joan Pau II, “el turismo puede llenar lagunas de humanismo y de espiritualidad, por ser medio de encuentro con uno mismo, con los otros y con Dios”. I el papa Benet XVI deia l'any 2005: “Las vacaciones son días en que se puede dedicar más tiempo a la reflexión sobre los significados profundos de la vida... En el contacto con la naturaleza, la persona encuentra su dimensión como criatura, pequeña pero, al mismo tiempo, única, capaz de Dios porque interiormente está abierta al infinito”.

Entrega del foulard del moviment escolta al bisbe de Mallorca

El Senyor Bisbe, molt vinculat amb l'escoltisme des de sempre, va agrair la deferència i va animar el moviment escolta a continuar amb la tasca d'educar els infants i joves.

El divendres dia 11 de juny, representants del moviment Escolta i Guiatge de Mallorca feren entrega del *foulard* del moviment al Sr. Bisbe de Mallorca, Mons. Sebastià Taltavull. Es va fer en el marc d'un senzill acte al Palau Episcopal. En una amigable reunió, el moviment escolta va expressar al Sr. Bisbe la voluntat de fer-se més presents en l'activitat pastoral de la Diòcesi, i de tenir unes trobades regulars amb Mons. Sebastià.

El Sr. Bisbe, molt vinculat amb l'escoltisme des de sempre, va agrair la deferència i va animar el moviment escolta a continuar amb la tasca d'educar els infants i joves. Actualment el moviment compta un milenar de nins i nines distribuïts en catorze agrupaments arreu de Mallorca.

Bisbat de Mallorca
Secretariat Pastoral Juvenil i Vocacional

Inscripció
fes click aquí

**Amb tu
caminarem!**

Peregrinació diocesana de joves
De Deià a Iluc · Del 30 de juliol a l'1 d'agost

Promou:
pontiumm

Col·labora:
EFATA
(Plataforma diocesana
per a la Pastoral
Juvenil i Vocacional)

AGENDA mes juny i juliol 2021

Dimecres 7 de juliol

Visita guiada - La capella del Santíssim

La Seu de Mallorca alberga diferents estils artístics entre els quals destaca la intervenció contemporània de Barceló. Submergeix-te en aquest gran mural ceràmic que cobreix les parets de la capella del Santíssim i coneix per què es duagué a terme aquesta obra, quin en fou el procés creatiu i quina és la seva iconografia. Entrada 5€. Màxim 20 persones per grup. Punt de trobada: portal de l'Almoina. Inscripcions a la web de la Catedral. 10 h Visita en català. 11.30 h Visita en castellà.

Divendres 9 de juliol

Activitat familiar - Gimca-MASM

Vols descobrir les obres més importants del Museu d'Art Sacre de Mallorca en família? A la Gimca-MASM, els més petits de la casa, acompanyats dels seus familiars, recorreran les sales del Museu a través d'un joc de pistes i endevinalles. Per acabar, els infants faran una activitat manual consistent a realitzar la seva "reproducció" del Drac de na Coca. Activitat recomanada a infants d'entre 5 i 10 anys. Entrada 5€. Màxim 20 persones per grup. Punt de trobada: Museu d'Art Sacre de Mallorca Inscripcions a la web de la Catedral. 11 h Visita en català.

SANTORAL de la setmana

Dilluns, 5.

Dilluns de la setmana XIV.

Sant Antoni Maria Zaccaria, santa Ciprila, sant Atanasi de Jerusalem. Missa: Gn 28, 10-22a; Sal 90, 1-4. 14-15ab; Mt 9, 18-26.

Dimarts, 6.

Dimarts de la setmana XIV.

Santa Maria Goretti, sant Ròmul, sant Pal·ladi. Missa: Gn 32, 22-32; Sal 16, 1. 2-3. 6-7. 8. 15; Mt 9, 32-38.

Dimecres, 7.

Dimecres de la setmana XIV.

Sant Ot d'Urgell, santa Edilburga, sant Wil·libald. Missa: Gn 41, 55-57 - 42, 5-7a. 17-24a; Sal 32, 2-3. 10-11. 18-19; Mt 10, 1-7.

Dijous, 8.

Dijous de la setmana XIV.

Sants Àquila i Prisca, sant Procopi, sant Quilià. Missa: Gn 44, 18-21. 23b-29 - 45, 1-5; Sal 104, 16-21; Mt 10, 7-15.

Divendres, 9.

Divendres de la setmana XIV.

Sant Agustí Zhao Rong i màrtirs de la Xina, sants màrtirs de Gorkum, santa Verònica Giuliani. Missa: Gn 46, 1-7. 28-30; Sal 36, 3-4. 18-19. 27-28. 39-40; Mt 10, 16-23.

Dissabte, 10.

Dijous de la setmana XIV.

Sant Cristòfol, sants Fèlix i Felip, sant Canut. Missa: Gn 49, 29-32 - 50, 15-26a; Sal 104, 1-4. 6-7; Mt 10, 24-33.

Diumenge, 11.

Diumenge XV de durant l'any i setmana III del saltiri.

Sant Benet abat, sant Pius I papa, santa Olga. Missa: Am 7, 12-15; Sal 84, 9ab-10. 11-14; Ef 1, 3-14 / 1, 3-10; Mc 6, 7-13.

Lectura del llibre del profeta Ezequiel 2, 2-5

En aquells dies, l'Esperit entrà dins mi, em va fer aixecar dret i vaig sentir que em parlava. Em digué: «Fill d'home, t'envii al poble d'Israel, a un poble de rebels que s'han alçat contra mi. Tant ells com els seus pares, fins avui mateix, no han deixat mai de ser-me infeels. T'envii a aquests fills de cara endurida i de cor empedreït. Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: Això diu el Senyor Déu, perquè, encara que siguin un poble que sempre es revolta, han de sebre que hi ha un profeta enmig d'ells.»

Salm responsorial (salm 122)

Tenim els ulls posats en el Senyor,
fins que s'apiadi de nosaltres.

Lectura de la 2ª carta de sant Pau als cristians de Corint 12, 7-10

Germans, les revelacions que he rebut eren tan extraordinàries que Déu, perquè no m'enorgullesqui, ha permès que em clavassin com una espina en la carn: és un enviat de Satanàs que em bufeteja perquè no m'enorgullesqui. Jo he demanat tres vegades al Senyor que me n'alliberi, però ell m'ha respost: En tens prou amb la meua gràcia; el meu poder ressalta més, com més dèbils són les teves forces. Per això estic content de gloriar-me de les meves flaqueses; gràcies a elles, tenc dins mi la força de Crist. M'agrada ser dèbil i veure'm ultratjat, pobre, perseguit i acorralat per causa de Crist. Quan som dèbil és quan som realment fort.

Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 6, 1-6

En aquell temps Jesús anà a Natzaret, el seu poble, acompanyat dels seus deixebles. El dissabte, començà a ensenyar en la sinagoga. Tothom, en sentir-lo, se n'estranjava i deia: «¿D'on li ve tot això? ¿Què és aquest do de saviesa i aquests miracles que es realitzen per les seves mans? ¿No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves parentes, ¿no viuen aquí entre nosaltres?» I se n'escandalitzaven. Jesús els digué: «Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de ca seva.» I no hi pogué fer cap miracle; només va imposar les mans a uns quants malalts, que es varen posar bé. I el sorprenia que no volguessin creure.

Lectura del profeta Ezequiel 2, 2-5

En aquellos días el espíritu entró en mí, me puso en pie y oí que me decía: -Hijo de Adán, yo te envío a los israelitas, a un pueblo rebelde que se ha rebelado contra mí. Sus padres y ellos me han ofendido hasta el presente día. También los hijos son testarudos y obstinados; a ellos te envío para que les digas: «Esto dice el Señor.» Ellos, te hagan caso o no te hagan caso (pues son un pueblo rebelde), sabrán que hubo un profeta en medio de ellos.

Salmo responsorial (salmo 122)

Misericordia, Señor, misericordia.

Lectura de la 2ª carta del apóstol san Pablo a los Corintios 12, 7-10

Hermanos: Por la grandeza de estas revelaciones, para que no tenga soberbia, me han metido una espina en la carne: un emisario de Satanás que me apalea, para que no sea soberbio. Tres veces le he pedido al Señor verme libre de él y me ha respondido: -Te basta mi gracia: la fuerza se realiza en la debilidad. Por eso, muy a gusto presumo de mis debilidades, porque así residirá en mí la fuerza de Cristo. Por eso vivo contento en medio de mis debilidades, de los insultos, las privaciones, las persecuciones y las dificultades sufridas por Cristo. Porque cuando soy débil, entonces soy fuerte.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos 6, 1-6

En aquel tiempo fue Jesús a su tierra en compañía de sus discípulos. Cuando llegó el sábado, empezó a enseñar en la sinagoga; la multitud que lo oía se preguntaba asombrada: «¿De dónde saca todo eso? ¿Qué sabiduría es ésa que le han enseñado? ¿Y esos milagros de sus manos? ¿No es éste el carpintero, el hijo de María, hermano de Santiago y José y Judas y Simón? ¿Y sus hermanas no viven con nosotros aquí? Y desconfiaban de él. Jesús les decía: -No desprecian a un profeta más que en su tierra, entre sus parientes y en su casa. No pudo hacer allí ningún milagro, sólo curó algunos enfermos imponiéndoles las manos. Y se extrañó de su falta de fe.

Comentari
de l'Evangelí

AQUESTA I MÉS INFORMACIÓ

bisbat de mallorca

@bisbatmallorca

www.bisbatdemallorca.org

bisbat de mallorca

@bisbatdemallorca

www.agenciabaleria.org

EDITA: Secretaria de Comunicació C/. Seminari, 4 3r pis / 07001 Palma (Illes Balears) / Tel. 971 21 46 01 / mcs@bisbatdemallorca.org

DIRECCIÓ: Bisbat de Mallorca / www.bisbatdemallorca.org

IMPRIMEIX: Serveis Gràfics Eugeni - C/. Seminari, 4 / 07001 Palma (Illes Balears) / Tel. 971 24 49 79 / tgeugeni@gmail.com / Dipòsit legal: PM 696/1986

Mosaic

Església
Notícia